

00:00 Intro

Joost: Welkom bij de vijfde aflevering van Tuinierkwartier.

Petra: Ja, van harte welkom.

Joost: De podcast op het gebied van tuinieren.

Petra: Ja, ik ben Petra Vijverberg.

Joost: Ik ben Joost van Rooijen.

Petra: En samen maken wij het tuinierkwartier. En jeetje, Joost, ik heb wat los gemaakt de laatste keer toen ik vertelde dat ik last had van slakken in m'n tuin!

Joost: Dat meen je niet.

Petra: Ja, m'n whatsapp en mail liep vol met mensen die plotseling dachten dat ik expert ben op het verdrijven van slakken.

Joost: Ja, daar ga ik vanuit.

Petra: En iedereen hebben ook te melden hoeveel last ze er zelf van hadden. Dus ik moet wel een beetje uitkijken wat ik hier zeg.

Joost: Haha, hoezo?

Petra: Nou ja, ik ben dol op slakken, heb geen zin om er de hele dag over te praten. Maar ik zag wel ook op Instagram had iemand een foto gepost van zo'n emmer helemaal... Heb je die ook gezien?

Marieke: Ow ja, heb ik gezien ja.

Petra: Helemaal overstroomd van de naaktslakken. Nee, niks.

Joost: Maar ben je dan nu uit de buurt dan echt de tuingoeroe?

Petra: Nou, ik krijg zelf ook heel veel tips, dus dat is leuk. Je moeten gestampte walnoten schillen om je Hosta's leggen, gestampte schelpen, trouwen de koffie die ik daar zelf om heen gooi werkt ook heel goed.

Joost: Ja, dat was eigenlijk de vraag.

Petra: Wel honderd procent Arabica, dus misschien...

Joost: Ja, versgemalen.

Petra: Ja, precies. En ja, omdat dat werkt, heb ik de koperen ring nog niet geprobeerd maar dat schijnt ook heel goed te helpen.

Joost: Ja, bij potten werkt dat sowieso goed. In de tuin is dat misschien wat lastiger.

Petra: Dat is heel duur ook maar het is ook, je moet voor een Hosta moet je dan een meter koperring eromheen zetten. Dus als het niet hoeft, dan doe ik dat maar niet.

Joost: Nee, maar daarom zie je Hosta's natuurlijk ook veel in potten staan. Dat is wat makkelijker te managen.

Petra: Ja.

Joost: Maar ze staan nu natuurlijk allemaal wel frist erbij nog, helemaal degene met wat harder blad. Maar het is wel onmisbaar in de tuin.

Petra: Dat vind ik ook, dat vind ik ook.

Joost: Schilderachtig.

Petra: Ja, zeker weten. Nou, vandaag ik kijk heel erg uit naar de aflevering van vandaag want we hebben natuurlijk heel veel vak experts aan het woord gelaten in de eerste afleveringen en vandaag gaan we het gewoon met een andere tuinier fanaat over tuinen hebben.

Joost: Ja, super leuk.

Petra: We hebben Marieke Nolsen te gast, Marieke, misschien ken je haar ook van Instagram, ze heeft een pluktuin in Leusden, waar ze sinds 2002 woont. Een hele grote tuin, 1.500 vierkante meter. En ik ben heel erg benieuwd naar haar verhaal, hoe ze die tuin heeft aangelegd. En ja, welke problemen je tegenaan ben gelopen en natuurlijk ook gewoon waar jouw passie voor tuinieren vandaan komt.

Joost: En hoe je dat managed zo'n lap.

Petra: Ja, welkom Marieke.

Marieke: Ja, dank je wel. Heel leuk om hier te zijn.

Petra: Ja, top. Maar je weet het, voordat we gaan beginnen met het gesprek wil ik eerst nog even weten wat het tuinmoment is van Joost.

02:57 Tuinmoment

Joost: Ja, ik heb me gewoon voorbereid op deze vraag deze keer. We zijn een natuurstenen terras aan het metselen. Ja, het is toch een beetje een ambacht, het is misschien niet helemaal geschikt voor de doe-het-zelver. Maar ik blijf toch wel echt waanzinnig vinden het een mooi natuurproduct.

Petra: Wat voor natuursteen is het?

Joost: Graniet, zwart graniet. Ja, het is best lastig, het is een poreus. Heel veel scheurtjes zitten erin dus je moet er heel voorzichtig mee omgaan. Maar zonder al te technisch te worden. Een paar tips wil je het toch zelf gaan doen het metselen, het zijn harde materialen dus het pakt niet met cement. Het bijt elkaar een beetje, gewone metselstenen zijn poreus. Die zuigen vocht op en daardoor pakt het, even zozegd. Natuursteen is te hard, dus dat je moet je inbranden. Ik zal wel eventjes kijken of ik daar wat foto's van kan maken voor op de site natuurlijk. Ja, daar wil ik het wel bij laten voor de rest zou ik toch wel adviseren om daar toch wel een vakman voor in te huren.

Petra: Ja, maar je vindt het gewoon leuk om te doen natuurlijk omdat het vakwerk is.

Joost: Ja, het is echt wel een ambacht. Het is nu niet effe zo alledaags, dat je zo'n groot terras legt, zwevend over het water. Het is ja, wel een gaaf ding. Dus dat vind ik wel leuk ja.

Petra: Nou, ik ben benieuwd naar de foto's.

Joost: Ik ben hem niet alleen aan het maken hoor, de jongens die helpen keihard mee, het wordt waanzinnig. En wat bij jou dan want volgens mij moeten we een minuut stilte houden.

Petra: Ja, ik heb treurig nieuws. Maar ja, dat hoort er ook bij, vind ik. Het kan natuurlijk allemaal prachtige verhalen gaan delen over mooi mijn tuin is. Maar er gaat natuurlijk ook gewoon wel eens wat mis, dat hoort er ook bij. Bij het aanleggen vorig jaar van mijn tuin hebben we een hele grote buxus bol van 2 meter hoog en een omtrek van denkt wel 2,5 meter.

Joost: Een kegel.

Petra: Ja, een enorm ding, een kegel, hebben we verplaatst omdat hij niet op de goede plek stond. Ja, dat ging heel goed. Maar ik zie hem nu heel langzaam bruin worden, en er zit nog ergens een tak groen. Ja, ik denk gewoon dat hij dood gaat.

Joost: Wie heeft het dan gedaan? Heb je daar nog garantie op.

Petra: Ja, ik zal de tuinman even bellen.

Joost: Ik zal mijn telefoon uitzetten.

Petra: Ja. Nou, dus ik kijk het... Ik kan er nu toch niks mee doen, dus ik laat hem staan nog even en dan kijken we, ik geef hem nog steeds water. Maar ik maak me er wel zorgen over.

Joost: Ja terwijl het eigenlijk waar die staat, ja in theorie zou het goed moeten gaan. Een buxus is wel volhardend, hij kan ook wel kaal hout wel uitlopen. Het is dat wel de vraag of hij uiteindelijk dezelfde uitstraling gaat krijgen, dan ben je wel een jaartje of tien verder.

Petra: Dat geduld heb ik denk ik niet.

Joost: Precies.

Petra: Nou, ik hou jullie op de hoogte.

Joost: Wordt dit een rode draad door de hele podcast elke keer foto van de...

Petra: Van mijn uitgestorven planten? Nee, dat hoop ik niet. Nee, dat doe ik niet.

Joost: Oké. Dan naar de gast.

05:59 Interview met Marieke Nolsen

Petra: Ja, dan gaan we beginnen met...

Joost: Superleuk!

Petra: Ons thema van vandaag, gewoon de tuin passie.

Marieke: Tuinpassie, jazeker.

Joost: Kunnen we echt dagen over lullen.

Marieke: Dacht ik.

Petra: Ja. Marieke, mag ik jou een tuinier, hoe noem je dat, een tuinier fanaat noemen?

Marieke: Haast meer dan dat?

Petra: Ja, hoelang doe je dat al?

Marieke: Van kinds af aan. Ik weet dat ik, toen ik tien was, dat mijn moeder thuis kwam dat ze dacht wat is nou gebeurt? Had ik de hele border eruit gehaald omdat ik vond dat het anders moest.

Petra: Ow.

Joost: Heerlijk.

Marieke: Dus ik ben al heel lang bezig.

Joost: Ja, ik heb ook zo'n zoon inderdaad. Die is die is begonnen met snoeien, die had mijn snoeischaar gepakt uit de schuur. En die was zonder dat ik het wist was hij begonnen met snoeien. Laten we zeggen, hij heeft nog wel wat te leren. Maar het was goede bedoeling, hij had er even een andere kijk op. Ja, ik herken het wel, heel leuk.

Marieke: Ja, het is zeker leuk. Dat is erin...

Petra: Erin gegaan, erin gegroeid. Wanneer ben je begonnen met je eerste eigen tuin?

Marieke: Denk toen ik een jaar of twintig was?

Petra: Waar was dat? Beschrijf je tuin eens?

Marieke: Heel klein, meer op een dakterras met allemaal teilen en potten voor mijn planten. Ja, gewoon geweldig. En daarna een kleine tuin bij ons eerste huisje en vervolgens een wat grotere tuin. En nu een hele grote tuin.

Petra: Want misschien, vertel eens iets over het landgoed, waar zit je precies?

Marieke: Het is landgoed landgoed Den Treek-Henschoten, dat is een heel bijzonder landgoed, het is ongeveer 2.200 hectare groot en behoort tot de familie de Beaufort en het bijzondere aan het landgoed is dat het met ruim 600 familieleden, die zijn allemaal eigenaar van het landgoed. Dus het is het grootste familielandgoed in Nederland.

Petra: Wow, en daar woon jij dus.

Marieke: Ja, mijn man werkt op dit landgoed en wij moeten er wonen.

Petra: Haha, oké. Moest je ook verplicht dus een hele mooie tuin erbij houden?

Marieke: Nee, dat hebben we zelf gedaan. Dus het was, we hebben helemaal zelf die tuinen aangelegd, bedacht. En ik moet zeggen ik onderhoud hem eigenlijk helemaal zelf en mijn man is verantwoordelijk voor het gras en dat doet hij heel goed.

Joost: Dat is ook overal hè.

Marieke: Overal hetzelfde.

Joost: Ja, dat is, het gazon is voor de man.

Petra: Daar kunnen ze niets aan verpesten. Dat was een inkoppertje.

Joost: Precies.

Petra: Ja, leg je iedere keer zelf je tuin aan?

Marieke: Ja, ik heb nu ook het hele ontwerp zelf gemaakt. En dan ga ik er een beetje van uit dat je de tuin goed kunnen bekijken vanuit het huis, zeg maar. Dus dat je op elke plek in de kamer en in de keuken die tuin kunt beleven.

Joost: De zichtlijnen.

Marieke: Ja, de zichtlijnen. Dat je in de keuken aan tafel zit en dat je tegen de kinderen kunt zeggen van kijk dat en dat gebeurt er in de tuin. Of die en die vogel vliegt er. Dat je die tuin goed kunt bekijken, beleven en dat eigenlijk voelt het gewoon als een warme deken om je huis heen.

Petra: Ja, dat het echt bij elkaar hoort.

Marieke: Ja.

Petra: Ja, dat is echt een aanvulling. Zo merk ik dat zelf ook inderdaad. En wat voor soort tuinier ben jij?

Marieke: Ik denk redelijk netjes, de borders zijn heel weelderig. Dus met heel veel hoogteverschillen zeg maar als een boeket. En dan probeer ik de lijnen zoals van het gras, zeg maar, gewoon goed strak te houden dat het niet te rommelig wordt.

Joost: Ja, heel belangrijke.

Petra: Ook als contrast met de weelderige borders, om dat rustig te houden?

Marieke: Ik denk dat mijn tuin een groot boeket is. Ik ben bloemist en ja, ik vind heerlijk om door mijn boeket te wandelen.

Joost: Ja, dat is toch ook wel echt waanzinnig. Maar heb je dan wel nog een iets van een groen geraamte? Of heb je daar dan nog rekening mee gehouden?

Marieke: Ja, zeker. Dus de hele tuin is in kamers verdeeld met behulp van hagen. En dus die graspaden en paden van kleine klinkers. Dus dat je wel een bepaalde strakheid hebt naast die weelderige borders.

Joost: Ja.

Petra: Beschrijf je tuin is als je vanuit je huis kijkt. Wat zie je dan?

Marieke: Ja, heel veel bloemen. Ik probeer zoveel mogelijk bloemen elke keer te krijgen. En dat is denk ik het moeilijkste, zeker met vaste planten om continu eigenlijk een bloeiende tuin te hebben en dat het een mooi plaatje is. Daar streef ik wel naar.

Petra: Maak je dan nog onderscheid tussen zeg maar, de siertuin die je om je huis hebt voor je uitzicht en je pluktuin? Of gebruik je de hele tuin om bloemen te plukken?

Marieke: Precies en dan is een groot gedeelte is dat aangekleed, die borders met vaste planten en heesters en achter heb ik dan een heel groot stuk, dat is ingeplant met Dalia, en eenjarige. Dus die tuin die start elk jaar opnieuw, daar kun je veel meer in spelen omdat je elk jaar opnieuw zaait en elk jaar opnieuw die dahlia's plant.

Petra: Ow ja, en werk je dan met verschillende kleurblokken?

Marieke: Ja, we wonen op het landgoed en dat is van de familie. En de familie hebben geel en wit in hun familiewapen zitten en dat heb ik doorgevoerd in de borders die grenzen aan het huis. Dus dat huis heeft ook de kleuren, zeg maar, dus dat is een mooi plaatje daardoor.

Joost: leuk idee.

Petra: Wat grappig. Hoe ben je begonnen toen je die tuin? Wat was het voor een tuin toen je het huis kocht? Of toen je er mocht komen wonen, bedoel ik.

Marieke: Ja, eigenlijk geen tuin, het was gewoon heel veel bestrating. Want het was een oude boerderij en verder een groot mos, grasachtig vlak en wat coniferen en dat was het.

Joost: En wat is er nog van over?

Marieke: Alleen een haagbeuk die er omheen staat, verder niet. En het wordt natuurlijk omlijst door prachtige grote bomen. Dus de omlijsting van die tuin is gewoon geweldig.

Petra: Die was zo perfect.

Joost: Het is natuurlijk altijd droom geweest, denk ik, om zo'n groot project zelf te doen. En hoe heb je dat dan aangepakt? Want het is zwaar werken, misschien machines of niet, hoe heb je dat gedaan?

Marieke: Nou die grond is natuurlijk een of ander ploegje omgewoeld zeg maar en verder hebben we het eigenlijk allemaal handmatig gedaan, geen machines.

Joost: Ja, respect hoor, mooi.

Petra: En zelf het ontwerp ook gemaakt?

Marieke: Ja.

Petra: Hoe heb je dat gedaan? Wat was je inspiratie?

Marieke: Ja, dat ontwerp daar hou je gewoon rekening met het huis, dat je gewoon mooie zichtlijnen vanuit het huis maakt. Dat is heel belangrijk. En ja, ik hou van rechte lijnen, geen ronde vormen. Je hebt zoveel mensen die ik als inspiratie in de loop der jaren heb meegenomen. Maar bijvoorbeeld Ton ter Linden, in Drenthe, hoe hij die borders ontwikkeld heeft, dat is helemaal geweldig.

Petra: Ja, vertel eens, waar moeten mensen dan aan denken?

Marieke: Heel bloemrijk en die borden bestaan uit vrij kleine groepen. Heel veel hoogteverschillen, heel veel vorm verschillen. En dat vind ik eigenlijk wel de mooiste.

Petra: Ja.

Joost: Heel weelderig.

Marieke: Heel weelderig ja.

Petra: En probeer je dan zo'n beeld wat je daar dan opvangt, probeer je dat dan ook na te maken in je eigen tuin? Hoe doe je dat?

Marieke: Niet zozeer na te maken. Je doen met je eigen planten die al in de loop der jaren verzameld hebt en waar je gek van bent, waaruit blijkt dat ze het ook heel goed doen op deze grond, maar je probeert wel die weelderigheid te krijgen die hij had dan, zeg maar. En dan de boeken van Elisabeth

de Lestrioux zijn natuurlijk, daar kun je heel veel inspiratie uit halen. De laatste jaren zitten we veel in Engeland en nou, daar krijgen we ook genoeg inspiratie. En dan met name de tuin van Sarah Raven.

Petra: Ja, oké. Je kijkt er ook gelijk heel blij bij dus ik ken Sarah Raven niet maar ik ga het natuurlijk wel opzoeken.

Joost: Ja, dat moeten we even op de site zetten. Ik heb ook, ik heb er nu wel een beetje een beeld bij.

Petra: Zijn het een soort cottage tuinen?

Marieke: Sarah Raven in Engeland heeft ze niet eens zo'n hele grote tuin. Maar een hele mooie decoratieve pluktuin, dat wil zeggen, dat staat ook vol met eenjarige en Dahlia's en die worden heel mooi neergezet. Die worden allemaal eigenlijk ondersteund door natuurlijke constructies. En dat levert gewoon een heel mooi plaatje op.

Petra: Dus wat je net zelf ook zei van: ik kijk naar de border en dan probeer ik eigenlijk een boeket te maken van de compositie, is dat wat zij ook doet?

Marieke: Ja, dat kun je wel zo stellen. En dan woont ze op een prachtige plek met een mooie oude, een hoop boerderijen. Dus dat plaatje is wel heel erg mooi en zij is natuurlijk in Engeland gewoon een fenomeen, zeg maar, op dat het gebied. Zij produceert heel veel kookboeken, heel veel tuin boeken dus ja, ik denk dat iedereen in Engeland Sarah Raven wel kent.

Petra: Ja, Oké. Nou, dus moeten wij ook aan de bak.

Joost: Hebben we nog huiswerk te doen.

Petra: Inderdaad.

Marieke: Je moet maar eens even kijken op YouTube, want ze heeft geweldig leuke filmpjes gemaakt. Ik weet zeker dat je dan ook een pluk gaat beginnen.

Petra: Ow haha. Nou ja, wat ik mij afvraag met een pluktuin, want ik volg je dus op Instagram en dan zie ik iedere keer hartstikke mooie boeketten voorbij komen. Je geeft ook workshops en denk ik, hoe hou je nou genoeg bloemen over voor het hele seizoen? Want op een gegeven moment zijn ze toch een keer op.

Marieke: Ja, ik pluk alleen maar voor mezelf uit de tuin.

Petra: Ow, jaja.

Marieke: Dus niet voor cursisten, wel de inspiratie, zeg maar. Dus voor mijn blog, voor mijn Instagram-account en voor mijn cursisten.

Petra: Ja, want ik heb zelf ook heel veel bloemen in de tuin en ik probeer nu, ja, ik wil ook graag verse bloemen op tafel. Nou en dan pak ik er een paar uit maar denk ik al snel, niet alles weg knippen, want dan hou ik niets meer over.

Marieke: Nee, er is genoeg te plukken. Je kunt natuurlijk ook bijvoorbeeld, nu heb je al Alliums, en die staan eigenlijk allemaal tussen die vaste planten en er zijn een paar honderd Alliums die ik in de tuin heb. Dat is gewoon geweldig.

Petra: Dat kun je wel een paar missen.

Joost: Kun je er wel een paar missen ja.

Marieke: Ja, dus vanmorgen heb ik heel veel, allerlei soorten geplukt en ben boeketten gaan maken en dat heb ik allemaal gefotografeerd. En ik maak met Modeste Herwig samen een boek, dat komt volgend voorjaar uit en dat gaat over alle tuin bloemen van januari tot en met december. Dus je kunt u in principe het hele jaar door plukken uit je tuin.

Petra: Hoe heet het boek?

Marieke: Dat weten we nog niet.

Petra: Ow dat weet je nog niet. Sorry, met wie doe je dat?

Marieke: Met Modeste Herwig.

Petra: Ow Modeste ja.

Joost: Hoe kom je dan aan je aan je beplanting? Heb je vaste kwekerij of waar haal je dat vandaan?

Marieke: Ja, eigenlijk overal vandaan. Als het maar gewoon een leuke, kleine kwekers zijn en niet tuinentra.

Joost: Nee, dat is helemaal prima. En waar let je dan op? Zoek je dan eerst thuis uit van ow die wil ik hebben, of ga je gewoon op bezoek en word je...

Marieke: Ik koop te impulsief, zal ik maar zeggen. Als ik iets zie bloeien denk ik die moet ik hebben.

Joost: Die moet ik hebben.

Petra: Heb je een idee hoeveel soorten je inmiddels in je tuin hebt?

Marieke: Geen idee. Ik weet dat ik 150 soorten dahlia's heb.

Joost: Ja, dat is een werk, want die moeten in het najaar weer uit de grond. En hoe bewaar je die dan?

Marieke: Die knollen die sla ik op in kratten en die gaan de kelder in.

Joost: Ja.

Marieke: Dus eigenlijk vrij simpel, de kelder is niet te vochtig, niet te droog.

Joost: Het moet niet vochtig zijn, dus dat zou je tip zijn om dahlia's te bewaren?

Marieke: Je kunt ze ook nog in kratten en dan met een beetje turf bij als het dan heel erg droog is in de kelder dan halen ze een beetje vocht uit de turf. Maar nee, in principe heel makkelijk gewoon in kratten in de kelder.

Joost: En dat doe je ze dan verscheuren of iets?

Marieke: In het voorjaar wil ik ze nog wel scheuren ja, dan kunnen ze heel makkelijk soms loskoppelen van elkaar. En anders gebruik je een of ander mes of snoeischaar, kun je ze los knippen.

Joost: Ja. Dus als ze dan te groot zijn, als je een knol voor je hebt is het wat duidelijker uit te leggen, maar dan kan je er vrij makkelijk inderdaad een poot vanaf breken, snijden.

Marieke: Maar da die helft, die geef ik weg.

Joost: Anders eindig je helemaal, dan kun je nog een landgoed erbij.

Marieke: Precies, dan krijg ik te veel. Ik wil gewoon heel veel soorten hebben en dan met name heb ik in de pluktuin allemaal rood en oranje, roze zalmtinten. Dan probeer ik zoveel mogelijk afwisseling qua kleur te krijgen en ook qua vormen te krijgen dat dat een heel mooi beeld geeft. Bijzonder is eigenlijk ook dat die Dahlia's allemaal ondersteund worden, want we zitten op een iets venige grond.

Joost: Ze gaan rekken een beetje, ze worden wat zwakker.

Marieke: De 1.20 dahlia's, die worden minstens 1.80.

Joost: Ja, en dan gaan ze knakken.

Marieke: Ja, dus daar hebben we een rek onder staan. En dat rek is gemaakt van natuurlijke materialen, dat hebben we gezien ook in Engeland. In Engeland zie je heel veel van dat soort natuurlijke constructies. Dat rekken heeft twee verdiepingen en dat kun je eigenlijk zien, elke verdieping is een soort van betongaas, maar dan van takken. In het najaar haal ik dus die takken weer weg en in voorjaar maak ik die takken allemaal weer vast.

Joost: Ja, ze hoeft het helemaal niet lelijk te zijn.

Marieke: Nou, het is werkelijk supermooi zelfs.

Petra: Ja, het is heel mooi.

Marieke: Dus al die natuurlijke constructies, daar begin ik in januari al mee, om dat te maken. En dan heb ik in die pluktuin en een bloei van heel veel tulpen ook allemaal in het rood, oranje, roze en zalm. En die combinatie van die voorjaars bollen met die natuurlijke constructies, en dat zijn ook een soort van tipies allemaal, dat geeft al zo'n mooi beeld.

Joost: Ja, we geloof ik. Ik denk wel dat de tip daarin is, wacht daar niet te lang mee. Doe het inderdaad in het voorjaar, want als je er te lang mee wacht dan beschadig je de planten vrij snel. Ze moeten erin groeien.

Marieke: Dus die tipies, staan er allemaal en dan plaats ik nadat de tulpenbloei is geweest, plaats ik dus alle eenjarige in. Of ik ga erin zaaien, in die pluktuin. En dan komen in de tipies allemaal Latyrussen en Suzanne met de mooie ogen. Dus dan heb je inderdaad die constructies al.

Joost: Ja, maar ook voor vaste planten is het soms gewoon nodig. Als ze hoog worden en gaan rekken dan is het wel eens handig om ze op te binden.

Marieke: Ja, nou, opbinden... Dat is misschien wel leuk om te zeggen. Met die vaste planten plaats ik allemaal berkentakken ertussen. En dat deed Ton ter Linden ook, een soort rijshout noemen ze dat. Dat doe je eigenlijk half mei en dan lijkt het, eerste weken zie je al die takken een beetje lelijk.

Petra: Die steek je gewoon rechtop in de grond?

Marieke: Ja, de steek je een beetje schuin omheen en die planten groeien daar dan in. En dan heb je eigenlijk een hele natuurlijk ondersteuning. En die planten, in een rek heb je vaak dat die planten naar voren vallen in dat rek. Maar door die takken blijven die planten allemaal mooi rechtop staan.

Joost: Ja, goed idee.

Marieke: Maar ook een tip is, omdat het vrij veel werk is heb ik de Chelsea chop eigenlijk.

Joost: Hey daar is hij weer.

Marieke: Vertel nog even, wat doe je?

Marieke: Ja, dat is dus ook dat je begin juni zeg maar een heel groot gedeelte van de vaste planten afgehaald dus bijna halveert. Bijvoorbeeld de Kogeldistel, de Phlox en de Kalimeris doe ik het mee. En soms doe ik ook een helft van die van die kluit zeg maar. Dan heb je nog weer een langere bloei dan strek je die bloeitijd.

Joost: Ow doe je de ene helft doe je wel een de andere helft doe je niet.

Marieke: Niet altijd hoor, maar de Echinops, die moet gewoon flink gesnoeid worden dus die hele plant pak ik. Maar de Phlox is wat steviger, dus dan pak ik die helft van die plant.

Joost: En doe je dan alleen de buitenring dus dat je dan een soort natuurlijke steun gaat krijgen en dat in het midden wat hoger is?

Marieke: Nee, ik doe echt een mix, dus dan staan je bloemen wat losser van elkaar. Dat is mooier vind ik.

Joost: Ja, leuk. Goed idee. Ja, Chelsea chop ik heb de vorige keer al wat over verteld. Dat is zeker de moeite waard, is leuk om te doen ook om te krijgen wat het effect is.

Petra: Ja, inderdaad. Nou, ik zei het in het begin al, het is niet altijd rozengeur en maneschijn in de tuin. Waar ben je in de afgelopen twintig jaar tegen aangelopen waarvan je denkt nou, dat zou ik nu toch wel anders doen?

Marieke: Ja, weet ik eigenlijk zo niet. Waar we heel veel last van hebben is van muizen, maar ik denk dat je er niet anders tegen had kunnen doen. Wij hebben echt plagen van muizen.

Petra: En wat doen die dan?

Marieke: Ja, die vreten werkelijk alles op, dus die hele Phloxen gaan eraan en de tulpenbollen uit de grond.

Petra: Die graven ze dan ook op?

Marieke: Ja.

Petra: En de dahlia's? Blijven ze daar wel vanaf?

Marieke: Ja daar blijven ze vanaf ja

Marieke: Maar hoe heb je dat onder controle gekregen?

Marieke: Ja, veel vangen. Dus kistjes zet ik op de kop op de grond en maak ik een met prikkeldraad een valletje. Dat staat dus onder het kistje dat de vogels er niet bij kunnen en dan vang ik al die muizen.

Joost: En dan?

Marieke: En dan voer ik ze aan de uilen.

Petra: Ow ja.

Joost: Ow ja.

Marieke: Maar dat moet zeker, want het is echt een plaag. Ze eten werkelijk kabels in de auto op dus dat is vervelend.

Joost: Ow jeetje.

Petra: Maar je hebt ook vast wel slakken.

Marieke: Niet zo heel veel, dat ik echt heel erg veel last daarvan heb. Ik heb wel slakken, maar we hebben ook veel vogels.

Petra: Ja.

Joost: Ja, dat is toch in het buitengebied, is dat... Ik snap dat je het onderwerp weer naar de slakken brengt.

Petra: Nee. Ja. Sorry.

Joost: Nee, in het buitengebied heb je daar gewoon wel minder last van, als goed is heb je wel meer natuurlijke vijanden die dat beter in balans houden.

Marieke: Ja, klopt.

Petra: Maar is je ontwerp nog hetzelfde als je eerste ontwerp?

Marieke: Ja.

Petra: De structuur van je tuin?

Marieke: Ja, precies hetzelfde. En dan ga je spelen met die vaste planten, dus dat elke keer als ik de tuin inga, dan schrijf ik op van die moet eigenlijk, we moet iets meer wit aan die kant komen. Dus dan kan ik het best op dit moment daar bijvoorbeeld de Damastbloem daar nog een beetje neerzetten. Dat is dan juni en dan in juli kijk je het weer op een andere wijze dus dan probeer je eigenlijk elke keer een beetje te schilderen met je borders. Dus die veranderen wel, en daarbij vallen er ook gewoon planten af die het gewoon niet voldoende doen.

Petra: En dan noteer je dat. Wanneer ga je dan die aanpassing doen?

Marieke: Meestal in het najaar.

Petra: Ja, dat vind ik zelf ook wel lastig, want ik heb dat ook. Mijn voortuin is dan nog niet helemaal naar wens, en ja, inderdaad om dan de consequent elke keer te kijken van wat zou ik anders doen in deze tijd van het jaar, opschrijven. Dan weer natuurlijk zorgen dat je de planten in huis haalt, dat vraagt wel wat discipline.

Marieke: Je kunt best nu verplanten hoor, want dat heb ik wel gedaan. Als je dan al die vaste planten dan afknijpt en verplanten en goed water geeft, dan loopt het wel weer uit, dan gaat het best goed. Maar ik krijg ook heel veel tuinbezoeken in de tuin, dus dan wil je die tuin een beetje netjes, hebben.

Petra: Ja, dan doe je het aan het einde. Maar inderdaad, het kan nu ook nog wel.

Joost: Als ik daar even op in mag haken. Want je zegt inderdaad afknippen, ik heb er wel veel vragen over, maar dan moet je ze geen mest geven. Mensen denken dan ow we hebben ze verplant, dan moet er ook mest bij. Maar je wil juist niet dat ze gaan groeien, want ze kunnen het niet opnemen. Dus de truc is juist, zorg dat ze niet verdampen zodat ze weer wortels kunnen.

Petra: De groei moet aan de wortels en niet aan het blad. En als je een mest geeft, dan gaan ze boven de grond uitschieten.

Joost: Ja exact, en dan kunnen ze simpelweg niet genoeg opnemen dus dan gaan ze dood. Dus het is inderdaad afknippen, verplanten, goed vertroetelen met water en dan z'n ding laten doen.

Petra: Ja en je had nog meer vragen over knippen?

Joost: Had ik vragen over knippen?

Petra: Ja, dat zei je net.

Joost: Helemaal niet.

Petra: Oké. Ik dacht, nou komt hij.

Joost: Ik heb altijd vragen over knippen, want je hagen, hoe ga je daarmee om? Heb je dan een pad achter je vaste planten langs dat je altijd je hagen kan knippen. Of doe je die dan? Want als je die rond de langste dag doet, dan staan de planten ook op het mooiste en dan moet je door je borders heen.

Marieke: Ja, heel erg, dus heel onprofessioneel, durft het haast niet te zeggen.

Joost: Mag gewoon.

Marieke: Daarom wil mijn man het ook niet doen.

Joost: Ik zal niet boos worden.

Marieke: Ik zet overal planten neer dus er is geen paadje? Dus ik moet het zelf doen, hij heeft me een elektrische heggenschaar gegeven, je doet het maar mooi zelf. Dus ik tussen die planten door met mijn heggenschaar en een snoertje wat ik meerdere malen al doormidden heb geknipt.

Joost: Ja, een accu dat is echt een uitkomst.

Marieke: Op de vraag die je net stelde, wat zou je veranderen? Ja, paadjes langs die hagen.

Petra: Ja, inderdaad zeker met jouw tuin. Ja en een tip van ons, een elektrische heggenschaar natuurlijk.

Joost: Voor je man dan, dan heb je gelijk een nieuw cadeau.

Marieke: Nee, hij heeft een hele grote, dus hij doet de buitenste haag en die is vrij breed. En die hagen in de tuin, zeg maar die zijn heel smal natuurlijk.

Petra: Daar ben je ook wel aardig wat tijd mee kwijt, denk ik.

Marieke: Nou ja, als je een beetje fanatiek ben, ja dan ben je heel veel tijd aan een tuin kwijt.

Joost: Ja, maar dat geeft ook heel veel terug.

Marieke: Zeker.

Joost: Maar ben je ooit klaar?

Marieke: Nee.

Joost: Je hebt het eigenlijk al een beetje beantwoord. Maar nee, gewoon niet, he?

Marieke: Nee, iedere keer zie weer andere dingen inderdaad. Het is gewoon vrij veel werk dus als je klaar bent... Als je de hele tuin door bent geweest dan kun je beginnen vooraan inderdaad.

Joost: Ja, ook dat. Inderdaad wat je zei met beplanting, het blijven planten. Dus ze willen wel eens wegvallen, aan de wandel gaan. Dus moet je in de perken houden of je krijgt kale plekken of een plek die het minder goed gaat doen. Dus je blijft altijd bezig, altijd wat te doen.

Marieke: Ja.

Petra: Verandert je smaak ook over tijd?

Marieke: Ja, dat is het leuke van die pluktuin, dus ik had heel lang die borders met die vaste planten in het geel/wit en dat had ik ook nog een stuk paars. Dus ik ben heel blij met die pluktuin dat je dan in de kleuren rood, oranje, roze en zalm kunt werken. En daar kun je dus mee variëren. Dus ik had er vrij veel paars tussen en dat heb ik dit jaar weer weggehaald. Dus daar varieert ik een beetje mee, dat vind ik heerlijk.

Petra: De afwisseling.

Marieke: Ja.

Petra: Ja, super leuk om te horen.

Marieke: Ik heb achter, daar hebben we ook een stuk dat had ik helemaal paars en dat heb ik nu allemaal rood doorgezet. Dus dat het allemaal rood paars, daar heeft net een blauwe regen gebloeid en daar had ik paarse vaste planten bij. Maar nou heb ik er allemaal rode planten bijgezet. En dat wordt een mix van vaste planten en dahlia's.

Petra: Oké, dat is ook een gave combinatie, paars met het rood. Het knalt eraf.

Marieke: Ja.

Petra: Nou, leuk zeg, en we kunnen je tuin ook bezoeken toch?

Marieke: In het hele tuin seizoenen heb ik in het voorjaar ben ik twee dagen opengesteld, dan hebben we een soort Keukenhof want in het najaar plant ik ruim 3000 bollen aan waarvan 1000 helpen. En die tulpen, die gaan ook elke keer na de bloei gaan die eruit, maar de rest blijft zitten. En inmiddels zijn er denk ik zo'n tienduizend bollen die tussen de vaste planten staan. Die dan een heel mooi plaatje opleveren.

Petra: Ja.

Marieke: Dus dan zijn we opengesteld, op 14 augustus zijn we opengesteld, 28 en 29 augustus zijn we opengesteld. En dan zijn we samen met een heleboel andere tuinen opengesteld in de omgeving.

Petra: In omgeving.

Marieke: Dan kun je meerdere tuinen bezoeken.

Petra: Ja, oké. Nou, dat is denk ik een goede aanleiding om even een kijkje te komen nemen.

Marieke: Leuk, welkom.

Joost: Ja, gaaf. Gaan we daar een bezoekje van maken Petra?

Petra: Dat zou ik zeker doen. Ik wil dat wel even doen ja.

Marieke: Het Dahlia spektakel, dat is eind augustus. En dan zijn we ook open met de tuin van Anja van Heeswijk, dat is mijn tuin buuf. Die tuiniert op dezelfde wijze als dat ik tuinier. Het is helemaal geweldig om zo iemand in je omgeving te hebben dus die tuin moet je zeker bekijken.

Petra: Oké.

Joost: Gaan we en mooie dag van maken.

Petra: Ja, doen we. Heb jij een website, waar kunnen we dit nalezen?

Marieke: Ja, mijn website is www.mariekenolsen.nl, dan ga je naar tuinopenstelling en vind je alle informatie. Want inderdaad voor Dahlia spektakel hanteren we een tijdslot omdat het anders gewoon veelste druk wordt. Dus daar kun je je inschrijven voor een tijd dat je wilt komen.

Joost: Mooi goed om te weten.

Petra: Ja, heel leuk. Dank je wel, Marieke dat je je verhaal met onze wilde delen. We willen jou ook als bedankje voor dat je hier was graag een pakje koffie geven. Verse koffiebonen.

Joost: Ik moet hem even pakken hoor.

Petra: Joost loopt ondertussen even gauw weg van de microfoon. Want ja, de koffie is natuurlijk omdat, je bent heel druk aan het werk. Maar de tuin is ook altijd om van te genieten en dat kan natuurlijk het best onder het genot van een lekker bakje koffie. Dit zijn verse koffiebonen van Kookotte en voor onze luisteraars, als je op onze website gaat kijken, www.tuinierkwartier.nl. Dan vind je ook een kortingscode en kun jij ook lekker meegenieten met ons.

Joost: Ja, dank je wel.

Marieke: Heel erg leuk om hier te zijn. Dank je.

Petra: Ja.

32:56 De Tuinfavoriet

Joost: Je gaat nu zeker weer over de tuinfavorieten hebben.

Petra: Nou, je krijgt de smaak te pakken. Ja, en dit keer heb ik hem uitgekozen dat wil ik er even bij zeggen.

Joost: Heel slim.

Petra: Want het moeten natuurlijk niet te tuttig worden.

Joost: Haha, heel goed.

Petra: Na vandaag kom ik er niet meer op terug.

Joost: Dat mag gewoon, maakt niet uit, ik kan het hebben. Als het zo is, dan is het zo.

Petra: Ja, maar mijn tuinfavoriet van deze week is Agapanthus.

Joost: Ow ja kaapt hem ook gewoon.

Petra: Ja, maar dan mag jij van alles erover vertellen.

Joost: Nee, dan ga ik gewoon achterover leunen en dan mag je hem ook vertellen.

Petra: Ow ja, goed vul mij maar aan. Agapanthus is volgens mij ook een hele mooie kuipplant, maar ik denk ook voor Marieke een hele leuke plant om in boeketten te verwerken. Ja, ik vind het prachtig. Vooral als je twee van die mooie grote potten hebt staan op je terras voordat je de tuin inloopt.

Joost: Je had mij uiteraard had je me hierover gebeld en dan leer ik ook altijd weer bij. Maar er zijn meerdere soorten en dat wist ik eigenlijk helemaal niet. Want ik dacht eigenlijk van als je hem te koud hebt, dan sterft hij gewoon af boven de grond. En dan is die dus kaal en zet je hem in een koude kas, dan blijft die blijft die groen. Maar er zijn dus wel degelijk meerdere soorten, de een is meer geschikt voor in de border dan de ander. Maar ik vind hem toch wel als kuipplant vind ik hem eigenlijk wel het mooiste.

Petra: Ja, ik vind hem mooi. Je hebt vaak die groene bladeren die zo heel lang over de pot heen groeien en dan die hele lange stelen. Een van mijn favorieten is de variant Amsterdam, die heeft echt een enorm grote blauwe, soort vuurwerk bollen.

Joost: Ze hebt ze ook in het wit.

Petra: Ja, in het wit, maar mijn favoriete is blauw.

Joost: Ja, voor mij ook. En gewoon eigenlijk de hele zomer, na de bloei wat mest geven.

Petra: Ja, ik zou ze niet afknippen. Ik vind ze ook heel mooi in het winter silhouet.

Joost: Ja, dan hou je ze wel winter buiten dus.

Petra: Zo lang mogelijk.

Joost: Zo lang mogelijk.

Petra: Ja, ik heb ze, dat is misschien ook wel even goed om te vertellen. Ik heb zo een keertje binnen gezet. Maar dat was een heel strenge vorst. Ik denk ja, ik ga ze binnen zetten in mijn garage, daar is het natuurlijk donker.

Joost: Te donker.

Petra: Dat was geen succes. Toen kon ik weer nieuwe planten kopen voor mijn potten. Dus als je ze wil overwinteren binnen dan moeten ze wel op een plek staan waar wat licht komt, anders sterft het blad af en dan is de plant dood.

Joost: Ja, want binnen is zeker niet in je woonkamer, want daar is het veel te warm, maar in een koude kas of in een schuur bij een raam, dat gaat prima. Maar er moet zeker wel wat er wat licht komen.

Petra: Ja, dat is hem voor deze week.

Joost: Ja, hij komt Zuid-Afrika. Dat is wel echt gaaf trouwens, ik ben er wel geweest toen die in bloei stonden.

Petra: In het wild?

Joost: In het wild, dat is wel echt heel gaaf. Ja, dat was wel ongekend.

Petra: Dat is onze volgende tuinreis, gaan we naar Zuid-Afrika.

Joost: Een beetje vergelijkbaar, denk ik, met bij ons de Lupines. Je hebt wel soms van die Lupinevelden, dat is wel een beetje vergelijkbaar. Dat knalt er dan ook echt uit, maargoed ik vind hem leuk.

Petra: Nou super. Dan gaan we afronden, dit was de 5e aflevering van Tuinierkwartier. En ja, deel onze tuinverhalen met al je tuinvrienden, bekijk onze website www.tuinierkwartier.nl voor alle informatie. Daar kun je ook alle planten namen die we hebben genoemd terugvinden, foto's, de tuinfavoriet en volg ons natuurlijk op Instagram. Veel plezier in je tuin. Tot de volgende keer.

Joost: Tot de volgende keer.